

Удостоверение КАЗУС. Т. 081.
10.03.2015г. Я.

КАЗУС:

Кирил Палазов притежавал имот- стар производствен цех в с. Д., общ. С., в който съхранявал употребяван двигател от лек автомобил, 800 литрова цистерна от хром- никелова стомана и високо- напорен вентилатор, всичко на обща стойност 1000 (хиляда) лева.

Непълнолетният Бойко Костов Даскалов и пълнолетният Валентин Панов Панов от същото село, знаели за съществуването на тези предмети и решили да ги откраднат. На 09.08.2014 год., двамата предложили на пълнолетния Станьо Маринов Николов, също от с.Д., общ.С., да отиде с тях, като му обяснили какво ще бъде откраднато. Късно вечерта тримата взели от дома на Николов стара впрегатна каруца и отишли в производствения цех. Натоварили посочените вещи и се опитали на ръка да ги изтеглят от помещението, но каруцата се счупила.

На следващия ден непълнолетният Даскалов отишъл в дома на пълнолетния Ивайло Маринов Петев от същото село, за когото знаел, че притежава автомобил и ремарке, и го помолил с тях да натоварят и откарат до пункт за вторични суровини метални предмети, като му обяснил къде са вещите, на кого са и какъв е техният вид. Петев се съгласил и отишъл с автомобила и ремаркетото си в цеха. През това време Станьо Николов се уплашил и отказал да отиде с Петев и Даскалов и да натовари предметите. Така Даскалов, Панов и Петев натоварили откраднатото и го откарали в пункт за изкупуване на вторични суровини. Там Панов представил личната си карта и попълнил декларация по образец, съставена от фирмата, изкупуваща вторичните суровини, че предадените предмети са лично негови.

Кирил Палазов, след като установил липсата на вещите си, подал жалба в полицията. По случая било образувано досъдебно производство.

Няколко дни по-късно Даскалов и Панов признали в хода на разследването, че са откраднали вещите и доброволно ги възстановили, като върнали парите в пункта за изкупуване на вторични суровини, получили обратно вещите, след което ги предали в полицията.

Към момента на извършване на деянието Станьо Маринов Николов и Ивайло Маринов Петев били с чисто съдебно минало.

Към момента на извършване на деянието, непълнолетният Бойко Костов Даскалов бил осъждан два пъти: с влязла в сила присъда му било наложено наказание „обществено порицание“, и с втора присъда, влязла в сила на 14.03.2014 год., му било наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца, чието изпълнение било отложено по реда на чл. 69, ал. 1 от НК, с изпитателен срок от 2 години.

Към момента на извършване на деянието, пълнолетният Валентин Панов Панов имал три предходни осъждания, както следва: с влязла в сила присъда му било наложено наказание „пробация“; с влязла в сила присъда, му било наложено наказание 8 м. „лишаване от свобода“, чието изпълнение на осн. чл. 66, ал. 1 от НК, било отложено с изпитателен срок от три години; с присъда, влязла в сила на 28.08.2011 год. му било наложено наказание 2 години „лишаване от свобода“.

ВЪПРОСИ:

1. Извършено ли е престъпление от общ характер- от кого и с каква правна квалификация? Напишете словесно и цифрово диспозитива на обвинението за всяко едно от виновните лица.

2. Следва ли Станьо Николов да носи наказателна отговорност?

3. Има ли извършено престъпление по чл. 313, ал. 1 от НК от Валентин Панов-обосновете отговора си?

ОТГОВОР на ВЪПРОС № 1:

Извършена е кражба на чужди движими вещи, на обща стойност 1000 (хиляда) лева, от владението на собственика им Кирил Палазов от с. Д, общ. С. Извършители на престъпното деяние са Ивайло Маринов Петев, Валентин Панов Панов и Бойко Костов Даскалов- тримата от с. Д., общ. С. Те са осъществили деянието след предварителен сговор помежду си, като за извършването на кражбата са използвали МПС- лек автомобил с ремарке, собственост на Ивайло Маринов Петев. При осъществяване на деянието, Бойко Даскалов бил непълнолетен. До приключване на съдебното следствие в първоинстанционния съд откраднатите вещи били върнати.

Кражбата е извършена за времето: от вечерта на 09.08.2014 г. до 10.08.2014 г., през деня. Петев, Панов и Даскалов са осъществили едно- единствено деяние, започнало на 09.08.2014 г. и довършено на 10.08.2014 г., тъй като са взели едно общо решение за извършване на кражба и деянието е насочено към един и същ предмет. Изпълнителното деяние на кражбата се изразява в отнемане, т.е. в прекъсване фактическата власт на лицето, което упражнява същата върху вещите и установяване на своя фактическа власт. Между тези два момента е възможно да съществува известен период от време, както е в конкретния случай.

При конкретната кражба е налице квалифициращ признак по т. 4, пр. 1 на чл. 195, ал. 1 от НК- за извършване на деянието е използвано моторно превозно средство- лек автомобил с ремарке, собственост на Ивайло Маринов Петев. Автомобилът е послужил за превозване на откраднатите вещи и отдалечаването им от местопрестъплението с цел- извършителите да установят трайна фактическа власт върху тях. Използваната при кражбата стара впрегатна каруца не представлява нито МПС, нито техническо средство. Използването ѝ за придвижване до местопроизшествието и за отнасяне на откраднатите вещи следва да се отчита при индивидуализация на наказанието.

Фактическата обстановка сочи и на още един квалифициращ признак- по т. 5 на чл. 195, ал. 1 от НК- „кражбата е извършена от две или повече лица, сговорили се предварително за нейното осъществяване, когато не представлява маловажен случай“. Извършването на престъпление от две или повече лица е дефинирано в чл. 93, т. 12 от НК- то е налице, когато в самото изпълнение на престъплението са участвали най-малко двама извършители. За приложението на този квалифициран състав е необходимо още и лицата да са се сговорили предварително за осъществяване на кражбата. Предварителното сговаряне е налице, когато съгласието за кражбата е постигнато преди започване на престъпната дейност, в сравнително спокойно състояние, при обсъждане на мотивите „за“ и „против“ извършване на деянието. В конкретния случай, в изпълнителното деяние са участвали три лица- Бойко Даскалов, Ивайло Петев и Валентин Панов. Към момента, в който отиват да извършат кражбата и фактически я осъществяват, те действат, като предварително, при една спокойна обстановка, се сговарят за осъществяването ѝ и за предоставяне на ремарке и автомобил от Петев.

По отношение на квалифициращото обстоятелство по т. 5 на чл. 195, ал. 1 от НК е предвиден негативен признак- ако случаят не е маловажен. Дали случаят не е маловажен се преценява с оглед на легалната дефиниция на „маловажен случай“ по чл. 93, т. 9 НК.

Следва да се отбележи и че при наличието на предварителен сговор, когато в самото изпълнение на престъплението са участвали две или повече лица, деянието им се квалифицира по чл. 195, ал. 1, т. 5 НК, а не по чл. 195, ал. 1, т. 5, вр. чл. 20, ал. 2 НК, тъй като предварителният сговор поглъща обикновеното съизвършителство.

В конкретния казус, откраднатите вещи били върнати в полицията лично от Даскалов и Панов до приключване на съдебното следствие в първоинстанционния съд. Привилегированият състав, предвиден в чл. 197 от НК, в случаите на връщане или заместване на предмета на посегателство, се прилага по отношение на изчерпателно изброените в нормата разпоредби, като се отнася за кражбата по чл. 195, ал. 1, т. 2- 6 от НК и намира приложение ако откраднатото имущество бъде върнато или заместено до приключване на съдебното следствие в първоинстанционния съд. Извън тези хипотези, т.е. при престъпленията по чл. 195, ал. 1 т. 7 и по чл. 196 от НК, връщането или заместването на имуществото има значение единствено на смекчаващо отговорността обстоятелство.

При съучастие възстановяването или заместването, направено от един или няколко от съучастниците, ползва всички.

Към момента на извършване на деянието **Ивайло Маринов Петев** бил с чисто съдебно минало. Същият е извършил престъпление по чл. 197, т. 3, вр. чл. 195, ал. 1, т. 4, предл.1 и т. 5, вр. чл. 194, ал. 1 от НК, поради което на него следва да бъде повдигнато обвинение

ЗА ТОВА, ЧЕ:

За времето от вечерта на 09.08.2014 г. до 10.08.2014 г., през деня, в с. Д, общ. С., от стар производствен цех, след предварителен сговор с Валентин Панов Панов и Бойко Костов Даскалов- двамата от с. Д., общ. С., чрез използване на моторно превозно средство- автомобил и ремарке, собственост на Ивайло Маринов Петев от с. Д, общ. С., е отнел чужди движими вещи- 1 брой употребяван двигател от лек автомобил, 1 брой 800- литрова цистерна от хром- никелова стомана и 1 брой високо- напорен вентилатор, всички вещи на обща стойност 1000 (хиляда) лева, от владението на собственика им Кирил Палазов от с. Д, общ. С, без негово съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои, като деянието не представлява маловажен случай и до приключване на съдебното следствие в първоинстанционния съд откраднатите вещи са върнати.

Към момента на извършване на деянието **Бойко Костов Даскалов** е бил непълнолетен, но е могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си. Индиция за последното са двете предходни осъждания, наложени на Даскалов.

В казуса не е конкретизирано за какви престъпления е бил осъден Бойко Костов Даскалов. Ако приемем, че Даскалов е бил осъден с присъдата, влязла в сила на 14.03.2014 г., за кражба, представляваща немаловажен случай, то същият ще е извършил деянието по настоящия казус при условията на повторност по смисъла на чл. 28, ал. 1 от НК и за него ще е налице допълнително квалифициращо обстоятелство по т. 7 на чл. 195, ал. 1 от НК. В този случай, той няма да се ползва от привилегията на чл. 197 от НК, тъй като съгласно посочения текст връщането или заместването на вещта няма значение, ако деянието е извършено при условията на повторност. Престъплението е извършено повторно, ако деецът го е извършил, след като е бил осъден с влязла в сила присъда за друго такова престъпление /чл. 28 НК/. Еднакви по вид престъпления са тези, с които се осъществяват едни и същи или различни състави на едно и също престъпление, включително, когато то е квалифицирано или привилегировано. Необходимо е както предходното осъждане за кражба, така и настоящото деяние да не са маловажен случай. Дали случаят е маловажен следва да бъде преценено съобразно критериите, посочени в чл. 93, т. 9 от НК. От изтърпяване на наказанието по предходната присъда не трябва да са изминали повече от пет години- чл. 30, ал. 1 от НК. Настъпилата в този срок реабилитация не изключва прилагането на чл. 28 от НК. Петгодишният срок при условно осъждане и условно предсрочно освобождаване започва да тече от деня, в който е изтекъл изпитателният срок. В този случай, обвинението на Бойко Даскалов ще бъде следното:

ЗА ТОВА, ЧЕ:

За времето от вечерта на 09.08.2014 г. до 10.08.2014 г., през деня, в с. Д, общ. С., от стар производствен цех, след предварителен сговор с Валентин Панов Панов и Ивайло Маринов Петев- двамата от с. Д, общ. С, чрез използване на моторно превозно средство- автомобил и ремарке, собственост на Ивайло Маринов Петев от с. Д, общ. С, е отнел чужди движими вещи- 1 брой употребяван двигател от лек автомобил, 1 брой 800- литрова цистерна от хром- никелова стомана и 1 брой високо- напорен вентилатор, всички вещи на обща стойност 1000 (хиляда) лева, от владението на собственика им Кирил Палазов от с. Д, общ. С, без негово съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои, като деянието не представлява маловажен случай и е извършено повторно, и макар и непълнолетен, е могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си.

- престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 4, предл.1, т. 5 и т. 7, вр. чл. 194, ал. 1 от НК. При определяне на наказанието на Даскалов следва да се вземе предвид разпоредбата на чл. 63, ал. 1. т. 3 от НК.

В казуса не е конкретизирано за какви престъпления е бил осъден Валентин Панов Панов. Ако приемем, че Панов е извършил престъплението по настоящия казус след като е бил осъден по втората присъда за умишлено престъпление от общ характер и по третата присъда за тежко умишлено престъпление от общ характер, то същият ще е извършил деянието по настоящия казус при условията на опасен рецидив по смисъла на чл. 29, ал. 1, б. „а“ и б. „б“ от НК. В този случай, той няма да се ползва от привилегията на чл. 197 от НК, тъй като съгласно посочения текст връщането или заместването на вещта няма значение, ако деянието е извършено при условията на опасен рецидив. От изтърпяване на наказанията по предходните присъди не трябва да са изминали повече от пет години- чл. 30, ал. 1 НК. Настъпилата в този срок реабилитация не изключва прилагането на чл. 29 НК. Петгодишният срок при условно осъждане и условно предсрочно освобождаване започва да тече от деня, в който е изтекъл изпитателният срок. Под „тежко престъпление“, съгласно чл. 93, т. 7 от НК се разбира онова, за което по закон е предвидено наказание лишаване от свобода повече от пет години, доживотен затвор или доживотен затвор без замяна. В този случай, обвинението на Валентин Панов ще бъде следното:

ЗА ТОВА, ЧЕ:

За времето от вечерта на 09.08.2014 г. до 10.08.2014 г., през деня, в с. Д, общ. С., от стар производствен цех, действайки при условията на опасен рецидив, след предварителен сговор с Бойко Костов Даскалов и Ивайло Маринов Петев- двамата от с. Д, общ. С, чрез използване на моторно превозно средство- автомобил и ремарке, собственост на Ивайло Маринов Петев от с. Д, общ. С, е отнел чужди движими вещи- 1 брой употребяван двигател от лек автомобил, 1 брой 800- литрова цистерна от хром- никелова стомана и 1 брой високо- напорен вентилатор, всички вещи на обща стойност 1000 (хиляда) лева, от владението на собственика им Кирил Палазов от с. Д, общ. С, без негово съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои, като деянието не представлява маловажен случай.

- престъпление по чл.196, ал.1, т. 2, вр. чл. 195, ал. 1, т. 4, предл.1 и т. 5. вр. чл. 194, ал.1, вр. чл. 29, ал. 1, б.„а“ и б.„б“ от НК.

ОТГОВОР на ВЪПРОС № 2:

При осъществяване на действията на 09.08.2014 г. вещите не са напуснали производствения цех, т.е. не е прекратена фактическата власт на собственика- Палазов, нито е установена фактическа власт от страна на посочените в казуса лица. На следващия ден С. Николов отказал да се включи в довършването на деянието. Тъй като

Николов е съизвършител, по отношение на него е приложима разпоредбата на чл. 18, ал. 3, буква „а“ от НК.

Доброволният отказ е налице, когато лицето е съзнавало, че има условия да довърши/ извърши престъплението, но въпреки това се отказва от по-нататъшни действия. От данните по казуса е видно, че крадците нито са били разкрити, нито е имало никакви пречки да довършат престъплението. Законът не изисква лицето да се е отказало, ръководено от никакви морални подбуди. Даже и това да е от страх да не бъде разкрит, щом обективно е имал възможност да довърши престъплението и не го е сторил, можем да говорим за прилагане на разпоредбата на чл. 18, ал. 3 от НК.

Отказът е доброволен, само ако страхът не е породен от външни фактори или ако представлява абстрактно чувство, опасение от наказателна отговорност, чиято реализация е само предполагаема и възможна. Но когато страхът е предизвикан от реална, конкретна опасност от провал, отказът се приема за принудителен, а не извършен по собствена подбуда.

ОТГОВОР на ВЪПРОС № 3:

Няма извършено престъпление по чл. 313 ал. 1 от НК. Отговорността по посочения текст възниква, когато декларирането на истината се изисква по силата на закон, указ или постановление на Министерски съвет. Законът за управление на отпадъците не предвижда задължение за подаване на подобна декларация, няма и релевантен подзаконов акт от ранга, предвиден в НК. Служителят от пункта за вторични суровини не е „орган на власт“ по смисъла на чл. 93, т. 2 от НК. Следователно, извършеното не осъществява състава на престъплението по чл 313, ал. 1 от НК.

Контролен списък 1/1
10.03.2015г.

15.

КАЗУС:

През месец април 2000 година се наложил спешен ремонт на детска градина № 51 в гр. София.

Марияна Ефтимова- главен счетоводител в Отдел „ФСД“ на район „Красна поляна“ към Столична община, на 10. 04. 2000 година, с разходен касов ордер РКО № 56/10.04.2000 г. получила от каснерката 1 700 (хиляда и седемстотин) лева за извършване на предстоящия ремонт, след което разпоредила на счетоводителката Иванка Петрова да унищожи ордера.

Иван Гелев, който отговарял за поддръжката и ремонта на учебните заведения в района, възложил ремонта на лично познатите му Петър Благоев и Димитър Спасов.

Иван Гелев поискал от изпълнителите да отчетат извършената работа с фактура, съгласно практиката в района.

Петър Благоев се снабдил на пазара „Илненци“ от непознато лице с празна бланка- фактура на ЕТ „СОФТ- Мария Николова“.

Благоев попълнил и подписал бланката- фактура № 12/ 28.04.2000 година, като в нея отразил извършената работа по вид, количество и цена, общо 700 (седемстотин) лева.

Фактурата била подписана от Гелев, а на гърба на същата директорката на детската градина Паулина Димитрова потвърдила извършения ремонт.

Ремонтът бил извършен качествено и в срок, на цена, която отговаряла на пазарната.

На 28.04.2000 година Благоев предал на Ефтимова фактурата, без касов бон към нея, и същия ден получил от касата сума в размер на 700 (седемстотин) лева.

През месец декември 2000 година, Ефтимова отчетала с РКО № 201/ 07.12.2000 година, съставен от нея, изплатена сума от 1 700 (хиляда и седемстотин) лева на Мария Николова.

Към ордера Ефтимова приложила фактура № 12/ 28.04.2000 година, в която били дописани цифрата „1“ пред 700 (седемстотин) лева и думата „хиляда“, пред „седемстотин лв.“ и касов бон за 1 700 (хиляда и седемстотин) лева.

В Търговския регистър бил вписан ЕТ „СОФТ- Мария Николова“, със собственик Мария Николова, но фактурата и касовият бон не били издавани от нея. РКО № 201/ 07.12.2000 година не бил подписан от нея.

ВЪПРОСИ:

1. Квалифицирайте престъпната дейност, осъществена от Ефтимова. Напишете словесно и цифрово диспозитива на обвинението.

2. Следва ли да се търси наказателна отговорност от Петър Благоев по чл. 212, ал. 1 от НК, обосновайте се.

10000 ден валуа 2 т. В
10.03.2015г. Я
КАЗУС:

На 13.01.2008 година, около 22, 30 часа, Атанас Атанасов се регистрирал като клиент на рецепцията на казиното в хотел „Тримонциум“- гр. Пловдив, като представил на рецепциониста лична карта, издадена на името на Борис Борисов, и банкова карта тип Виза Електрон с № XXXX 358, отново на името на Борис Борисов като титуляр, издадена от „Соснете Женерал Експресбанк“- гр. Варна, и поискал да изтегли от ПОС- терминала сумата от 1000 (хиляда) лева.

След като рецепционистът въвел в устройството ЕГН- то от личната карта, за да провери профила на клиента, се оказало, че същото не съответства на името на лицето. Служителят уведомил мениджъра на казиното, който сигнализирал полицията. Дошлите на място полицаи установили истинската самоличност на Атанасов, който разказал, че това е четвъртото му посещение в казиното през този месец във връзка с теглене на пари в брой чрез посочените лична и банкова карти.

Поради съмнение, че и банковата карта може да е подправена, полицейските служители направили запитване до „Уникредит Булбанк“ АД, обслужваща ПОС терминала, относно транзакциите през месец януари. Банката предоставила писмен отговор, че на 09,10 и 11 януари 2008 година, от посоченото терминално устройство са извършени неправомерни транзакции, както следва: с международни кредитни карти VIZA с № XXXX 5926, № XXXX 2132 и № XXXX 4412. След запитване от страна на българската банка до банките издатели на тези три карти, било установено, че оригиналните картодържатели са лица от Португалия, Австрия и Нова Зеландия, които не са оторизирали никого за извършване на транзакциите в България.

Случаят бил докладван в прокуратурата и срещу А. Атанасов било образувано досъдебно производство. Атанасов бил привлечен като обвиняем и му била взета мярка за неотклонение „задържане под стража“.

В хода на разследването служителите от казиното предали с протокол твърдия диск от компютърната система за видеонаблюдение, съдържащ записи от охранителните камери за дните, когато били осъществени транзакциите, както и три броя бележки от транзакции на ПОС- терминала. Установено било, че и трите пъти Атанасов е теглил сума от 3 000 (три хиляди) лева. Назначените комплексна техническо- идентификационна експертиза и съдебна лицево- идентификационна експертиза установили, че на снимковите материали е заснет именно обвиняемият. Съдебно- техническата експертиза дала заключение, че личната карта на името на Борис Борисов е преправен истински документ, като истинските данни и снимка са заличени и върху тях са принтирани нови данни и снимка.

Разпитан пред съдия, Атанасов дал обяснение, че негов познат Кирил Кирилов му е дал двете карти (личната и банковата) и му казал да изтегли 3 000 (три хиляди) лева от касата на казиното. След всяко теглене, Кирилов плащал на Атанасов по 300 (триста) лева, вземал банковата карта, за да я „зареди“ и на следващия ден му я предавал отново.

Обвиняемият съобщил имената, телефона и адреса на това лице и след извършено в продължение на месец наблюдение на същото, както и използване на СРС по отношение на провежданите телефонни разговори, разследващите органи установили, че К. Кирилов и още две лица- И. Иванов и С. Стоянов, очевидно се занимават с подправка на банкови карти.

На 20.02.2008 година, при организирана акция били извършени претърсвания и изземвания в жилището на К. Кирилов, откъдето полицаите иззели 3 (три) броя компютри и 311 (триста и единадесет) броя бели пластмасови карти без надписи с магнитна лента на гърба.

От офис. за който се установило, че е нает от лицето И. Иванов, били иззети устройство за нанасяне на изображения върху пластмасови карти, устройство за въвеждане на информация в магнитна лента, 2 броя принтери, консумативи за

печатащо устройство, 4 броя ролки от златисто фолио, 46 броя пластмасови карти, сини на цвят с надпис „Bank Austria ErfolgsCard“, 16 броя карти с номера, имена на български граждани и издаваща банка ОББ.

Кирилов и Стоянов били задържани в ателието, а Иванов часове по-късно - в дома му.

В хода на разследването били назначени комплексни технически експертизи на иззетите вещи, които установили, че:

- външният вид на банкова карта тип Виза Електрон с № XXXX 358, на името на Борис Борисов, издадена от „Сосиете Женерал Експресбанк“- Варна, съответства на редовно издадена банкова карта, като данните, записани върху магнитната лента не съответстват на изписаните на картата, а съдържанието им е следното: „банков № XXXX, Банка- Национална банка на Нова Зеландия“;

- 311- те бели пластмасови карти съдържат записи на банкови сметки на банки от Нова Зеландия, САЩ, Португалия и Австрия, достатъчни за извършване на тегления на парични средства;

- 46- те сини карти наподобяват заготовки на банкови карти от Австрия, като върху магнитната лента не са нанесени данни;

- 16- те карти са оригинални на български граждани, издадени в страната;

- 4- те броя ролки от златисто фолио са предназначени за топъл печат върху карти.

Назначена била и компютърно- техническа експертиза на иззетите компютри, която установила, че компютърните данни, съхранени в паметта на 3- те компютъра съдържат файлове с изображения на кредитни карти от посочените по- горе банки в четирите държави, както и че част от тях са послужили за нанасяне на изображенията на 46- те банкови карти с надпис „Bank Austria ErfolgsCard“. Констатирано е, че посочените файлове са създадени на 01.10.2007 година.

Назначената техническа експертиза на принтерите дава заключение, че единият може да послужи за принтиране на данни от лични карти и че на него е принтирана картата на Борисов, а другият- за принтиране на лицевата и обратната страна на банковите карти.

От направените запитвания до банките в страната за това дали са извършени транзакции от банкови сметки на чужди граждани, съдържащи се в паметта на компютъра, е установено, че освен трите тегления в казиното, други неправомерни транзакции няма.

Привлечени като обвиняеми, Кирилов и Стоянов отказват да дават обяснения, а Иванов заявява, че е бил помолен от Кирилов да намери помещение за офис. СРС са в насока, че Иванов не е участвал в разговорите и че същите са провеждани основно между Кирилов и Стоянов.

Разпитан като свидетел, Б. Борисов сочи, че притежава дебитна карта, издадена от „Експресбанк“ АД от 3 години, захранил е сметката си по нея със 100 (сто) лева и през лятото на 2007 година същата му е била открадната, заедно с портфейла му, за което уведомил банката- издател.

ВЪПРОСИ:

1. Извършено ли е престъпление от общ характер- от кого и с каква правна квалификация?

2. Според вас, има ли пострадали от деянието лица, кои са те и как ще изпълните задължението по чл. 227, ал. 1 от НПК относно предявяване на разследването?